

Publicerad 2008-01-10 00:20 av HQ

Och du trodde att du inte intresserade

Den lockande mystiken i dina ögon
sände mig iväg på en färd längst vintergatan

Den spann silke runt dina ögonfransar medan du talade
och öppnade dörrar till helt nya världar
där smärta är det samma som avskildhet

Mina fingrar lekte med den första frosten
allt medan lockarna blektes vita av vårsolen

Jag öppnade ögonen och såg utropet
Men det tog ett tag innan Medelhavet tystnade
”Att du aldrig kan lyssna!”

Vissheten var genant men glasklar
som alltid
Det hade åter igen tagit för lång tid för mig
att på nytt nå jorden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HQ med Poeter.se id #4091 innehar upphovsrätten